Ч. 63. Второк 20 марта (2 цьвітня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Три внесеня посла Барвіньского. — Гостина німецкого наслідника престола у Відни — Положенє в Македониї.

На засіданю палати послів д. 28 марта с. р. предложив пос. Барвіньский в порозуміню з руско-народним клюбом і славяньским центрум слідуючі три внесеня: I. Внесенє про пенсиї для вдів і сиріт по сьвящениках. Зваживши, що вдовам і сиротам по греко-католицких і греко-оріентальних сьвящениках признають доси пенсиї лише в дорозї ласки; зваживши дальше, що тим вдовам і сиротам в дорозї ласки признавані пенсиї не рівнають ся навіть пенсиями вдів і сиріт по державних слугах і возьних, подають підписані внесенє: Висока Палата зволить ухвалити: „Взиває ся ц. к. Правительство, щоби в цїли відповідного станови заосмотреня вдів і сиріт по греко-католицких і греко-оріентальних сьвящениках внесло як найскорше начерк закона що-до пенсий до конституцийного трактованя“. — II. Внесенє про евіденцийних ґеометрів при повітових судах. Зваживши, що при щораз більшим роздроблюваню в Галичинї селяньских ґрунтів удержуваня евіденциї ґрунтових парцель стрічає великі трудности; зваживши дальше, що особливо убоге селяньство наслідком значних коштів, яких вимагає точне удержуванє евіденциї або дуже часто з несьвідомости, занедбує увидатненє в ґрунтовім катастрі наступивших змін по переведенім подїлї ґрунту або по одідиченю тихже, через що повстають довголїтні і коштовні процеси і заганяє ся селяньство в материяльну нужду, подають підписані отсе внесенє: Висока Палата зволить ухвалити: Взиває ся ц. к. Правительство, як найскорше установити при ц. к. повітових судах евіденцийних ґеометрів, котрі мали би обовязок з уряду удержувати і доглядати евіденциї селяньских ґрунтів. — III. Внесенє про пятилїтні додатки до конґруи. Висока Палата зволить ухвалити: Взиває ся ц. к. Правительство, щоби як найскорше внесло до конституцийного трактованя повелю до закона з 19 вересня 1898, котрим видано постанови про дотацию католицкого душпастирства (Дн. зак. держ. Нр. 176), котра сей закон по мисли виробленого свого часу дром Фуксом начерку закона доповнила би, а іменно §. 2 закона слїдуючими постановами: „Самостійні душпастирі одержують по кождих пяти роках аж до включно 15-го року своїх дотичних службових чинностий і без відшибу непроведеного в душпастирстві часу задля часової дефіциєнциї, підвисшенє свого мінімального доходу о 200 Кор. а сотрудники по кождих пяти роках аж включно до 15-го року своїх дотичних службових чинностий і то без відшибу непроведеного в душпастирстві часу задля часової дефіциєнциї, підвисшенє свого мінімального доходу о 100 корон, о скілько ті підвисшеня не мають свого покритя не злучених з їх урядом поборів. — Всї ті внесеня підписали члени руско-народного клюбу, славяньского центра і деякі члени польского Кола.

Німецкий наслїдник престола прибуде до Відня дня 14 цьвітня о годинї $8^1/_2$ рано. Як гість Цїсаря замешкає в цїсарскім замку. Проґрама побуту німецкого цїсаревича у Відни буде така: Дня 14 о годинї 10-ій перед полуднем богослуженє в евангелицкій церкві, по полудни ґалевий обід в замку, вечером представленє в опері. Дня 15 перед полуднем огляданє міста, пополудни ґалевий обід, вечером представленє в замковім театрі. Дня 16 рано войскова парада, пополудни обід у архикнязя Франца Фердинанда, вечером баль двірский. Дня 17 перед полуднем огляданє міста, по полудни обід у архикнязя Оттона, вечером баль у німецкого амбасадора кн. Айленбурґа. Дня 19 цьвітня рано відїде німецкий наслїдник престола з поворотом до Берлина.

З Царгорода доносять, що — мимо противних запевнень турецкого правительства на ноти Росиї, Франциї і Анґлиї — в Македониї панує страшна нужда а загальне положенє щораз грізнїйше. Ситуация така, як колиб туй-туй мало прийти до незвичайно важних і великих подій. З величезного числа арештованих під Ґевелї Болгарів засуджено 34 на смерть і безпроволочно розстріляно. Коло Ципоніки турецка жандармерия витовкла цїлу ватагу болгарских бунтівників. В Царгородї увязнено оногди 29 осіб, при котрих найдено множество листів, компромітуючих визначні болгарскі личности. При помочи тих листів відкрито в Солуни великий склад оружия. Слїдство ведено в великій тайнї а скінчило ся тим, що жертви слїдства пропадали десь без слїду. В Туреччинї не сумнївають ся о тім, що в цї-

47)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

43.

Розмова з Ребекою навела Езру на гадку, що він має ще досить впливу на вихованку свого батька, та міг би єї спонукати, щоби она вийшла, і тим способом віддати в руки Бурта. Він предложив свій плян батькови, а той дуже радо пристав на него. Однїсенькою слабою точкою в єго плянї була лиш непевність, чи дівчина серед так студеної і бурливої ночи схоче вийти. Була лиш одна причина, котра би єї до того могла спонукати, а то надія на втечу. Отже як би він зручно сю сторону підхопив, то може бути, що дївчина далась би звабити. Езра і єго батько уложили разом лист, і перший з них дав єго пани Джеррокс, з просьбою, щоби она єго занесла.

Стало ся случайно, що Ребека, котра дуже пильно підглядала, чи молодий купець не сходить ся з єї панею, стрітила стару, як она штильгукала через сїни, з листом в руках.

— Що там несете, бабусю? — спитала она.

— То якийсь лист для неї—сказала стара, стогнаючи, і рушила головою, показуючи в ту сторону як комната Кеті.

— Дайте сюди, я єго занесу — сказала Ребека живо. — Як-раз несу чай на гору для неї.

— Спасибі? Для мене й так велика мука лазити по тих старих сходах через той гостець, що всадив ся менї в ноги.

Дївчина взяла лист і понесла єго на гору. Але замість піти просто до своєї панї, забігла насамперед до своєї комнати, і прочитала там єго що до слова. Здавало ся, що він потверджував все, чого она найбільше побоювала ся. Езра просив о сходини дівчину, котру, як то він сам казав, ненавидів, хоч правда, що та єго просьба була висказана уміреними словами і подана була в формі, котрій можна було вірити. То зробив він без сумнїву лиш длятого, щоби пустити тумана другим очам, котрі би то могли підглянути. Межи ними мусїло бути якесь порозуміне, а лист був потвердженєм того. Дївчина стала бігати неспокійно по комнати, як та тигриця заперта в клїтцї, і в злости била ся кулаками по голові та гризла губи, що аж кров виступала.

Минуло споро часу, заким она змогла на стілько перемогти в собі своє зворушенє, що понесла лист, а коли єго віддавала, то єї панї, як ми то вже виділи, добачила, що она була якась дивно неспокійна і чогось як би роздразнена. Але то їй і на гадку не прийшло, щоби чорнооку дївчину аж щось перло кинути ся на свою мниму соперницю та вхопити єї за єї біле горло, і задушити.

— Тепер осьма година — говорив Езра на долинї. — Я би дивував ся, як би она прийшла.

— Прийде — сказав батько коротко.

— А що, як би не прийшла?

— Тогди знайдемо инший спосіб як би єї вивести. Хиба-ж ми на то вже так далеко загнали ся, щоби в послїдній хвили мала нам якась дрібничка станути на перешкоді?

— Мушу чогось напити ся — сказав Езра по якімсь часї, наливаючи собі з фляшки. — Я так змерз, що аж трясу ся, а такий розненервований як кітка. Не можу того зрозуміти, що ти такий рівнодушний. Таже ти такий спокійний, як би мав підписувати якусь фактуру або робити рахунок. Я хотів би, щоби вже раз прийшов час, бо так чекати, то аж страх бере.

Езра розпер ся на кріслї, підчас коли сьвітло від огню осьвітило єго перепуджене, але все ще хороше лице, та з виразом найбільшого здивованя споглядав на свого батька.

Бурт лежав витягнувши ноги до огню; голова була єму повисла через опирало крісла і він хропів голосно, заснувши глубоким сном.

— Чи не пора би вже єго збудити? — спитав Езра.

— Я гадаю, що вже би час — відповів єго батько.

Езра взяв сьвічку і подержав єї над сплячим чоловіком. — Як брутальним виглядає той хлописко! — сказав він. — Чи ти видів коли в своїм житю таку зьвірюку?

Той медвідь морский дійстно не представляв потягаючого виду. Єго мязисті руки звисали єму просто в долину, короткі ноги розложив був широко, а голова звисала взад так, що єго кострубата, руда борода задерта була до гори, а під нею видко було грубу, жилясту шию. Єго без виразу і каправі очи були прижмурені, а з грубих здутих губ добував ся

лий Македонії приготовляє ся ворохобня. З тої причини правительство рішило з можливою енерґією не допустити до ворохобні. На границ Македонії сконцентровано в тій хвили 60.000 війска, заосмотреного в карабіни найповійшої системи і у великі запаси муніциї. Все те каже догадувати ся, що Туреччина ладить ся до нової війни, на случай, колиби македоньска справа прибрала провокацийний характер.

Новинки.

Львів дня 1 го цьвітня 1901.

— **Краєва Дирекция скарбу** оповіщує: По мисли §. 1. закона з дня 18 марта 1872 В. з. д. ч. 33, має бути належитість еквівалентова оплачувана в ратах квартальних з гори, с. є. 1. січня, 1. цьвітня, 1. липня і 1. жовтня кождого року, а на случай незаплаченя тих рат в приписаних речинцях, належить заплатити, по мисли §. 2. того-ж закона, відсотки за зволоку від дня наступаючого по згаданих речинцях аж до дня заплати. — Ц. к. Мінїстерство скарбу постановило розпорядженем з дня з дня 21 марта 1901 ч. 15484, що в случаю, коли рата квартальна зістала заплачена найдальш 10-ого дня того місяця, в котрім заплата мала наступити. затим найдальше 10. січня, взглядно 10. цьвітня, 10. липня і 10. жовтня кождого року, не належить побирати відсотків за зволоку. Згадане розпорядженє мінїстерске входить в житє з днем 1. цьвітня 1901.

— **З львівского унїверситету.** В лїтнім півроцї с. р. на фільософічнім виділї заповіли виклади: Проф. др. Колесса: Істория українськоі лїтератури XIX в. (дальше), 3 години тиждневo; Істория рускоі фільольоґії XIX в. (дальше), 2 год. тижди.; Практичні вправи з обсягу рускої мови і лїтератури, 1 год. тижди.; Семінар для рускої фільольоґії, 2 год. тижди. — Проф. др. Студиньский: Граматика церковно-словяньскої мови (докінченє), 2 год. тижди.; Київскі учені XVI віку, 3 год. тижди. — Проф. Грушевский: Боротьба за Галичину і Волинь в XIV в., 2 год. тижди.; Істория вехідної Европи в XVII в. (докінченє), 3 год. тижди.; Історичні вправи (publice), 1 год. тижди. — Проф. рускої ґімназиї Кокорудз, як лектор рускої мови, заповів I відділ (для початкуючих), 2 год. тижди. і II відділ (для тих, що в науцї вже поступили), 2 год. тижди. — В минулім півроцї було на львівскім унїверситетї 2.060 слухачів (1.844) (в скобках подаємо для порівнаня число слухачів в попереднім півроцї), на богословскім виділї 340 слух. (2.80), на правничім 1.240 слух. (1.255), на медичнім виділї 127 слух. (110), а між тими 6 звич. слухачок, а на фільософічнім 309 слух. (219). В загальнім числї слухачів було 220 (190) надзвичайних, а межи ними 36 (49) надзвичайних слухачок і 1 госпітантка. Під взглядом народности було 1.446 (1.294) Поляків, 605 (554) Русинів, 2 (2) Болгари, 6 (3) Нїмцїв і 1 Мадяр.

— **Презенту** на опорожнену греко-кат. парохію в Рунгурах, надало ц. к. Намістництво о. Алексієви Слюсарчукови, дотеперішному греко-кат. пароховн в Ключеві великім.

— **З руского товариства педаґоґічного.** На засїданю виділу дня 23 марта ухвалено розширити бурсу товариства від нового року шкільного так, аби можна до неї приймати замість 30 що найменше 50 учеників. Ухвалено також приймити для товариства урядника.

— **Др. Стефан Федак** переніс свою адвокатску канцелярию до дому при ул. Сикстускій ч. 48.

— **Пізнав своє.** Дмитро Сїлецкий, селянин з Рокітного, зайшовши в пятницю на львівску торговицю, пізнав межи кіньми приведеними на продаж жидом Мантелем, свого коня украденого єму перед двома місяцями. Наробив отже крику і дав знати на полїцию. Там Мантель звиняв ся, що купив того коня в Золочеві і виказав ся пашпортом виставленим на імя Слуґоцкого з Рогатина. Аж до розсудженя справи віддано коня до комісарияту, а Мантля до арешту.

— **Про страшні наслїдки неуваги в аптицї** п. Вевюрского при ул. Галицкій у Львові доносять ще ось що: Того злощасного дня роблено в згаданій аптицї в лябораториї рівночасно сильно троячий вар з опіюму і т. зв. віденьский напиток або медок (лїк прочищаючий для дїтий). Підчас тої роботи з'явив ся післанець дра Півля і зажадав медку для 5-лїтного сина доктора. Лябораит заміняв посудини з лїками і замість віденьского напитку видав опіюмовий вар. За хвилю з'явив ся в аптицї якийсь войсковий і так само зажадав віденьского напитку, але єму не видано, бо сказано, що ще не готов, а замість того дано рицінового олїйку. По якімсь часї прийшла ще третя особа, а лябораит знову сам видав лїк, набравши ще раз отруї. Подав вже був приготовлену з лїком флящинку до експедициї, коли як-раз в тій хвили наспіла до аптики вість, що дитина дра Півля умирає від отроєня мабуть в наслїдок лїку виданого з аптики. Експедиент перепуджений відкорковав тогди флящинку і попював та переконав ся, що і тепер був у флящинї вар з опіюму замість віденьского напитку. Так отже лиш щасливим случаєм уйшла смерти і друга дитина. В містї розійшла ся чутка, що властитель аптики п. Вевюрский на вість о тій страшній пригодї дістав атаку апоплектичного. В цїлій сїй справі веде ся тепер карно-судове слїдство.

— **Убийник Люкенї** — як доносять швайцарскі часописи — єсть одним з найнепослушнїйших і найенерґійших злочинцїв, яких коли свобідна Швайцария мала в своїй примусовій гостинї. Майже нема місяця, аби Люкенїого не карав заряд вязницї темницею або відокремленєм. І тепер відсиджує від двох днїв темницю, якою мусів бути покараний на довший час за непослух. Злочинець відмовив цїлковито послуху дозорцям вязничним а навіть грозив їм, а щоби ще лїпше показати своє легковаженє чи погорду для них, занечищував умисно свою казню. Супротив такого поведеня Люкенїого зарядив директор вязницї, що на будуще не вільно єму буде приймати відвідин, а крім того не дають єму вина і книжок.

— **Замість під вінець — в домовину.** В селї Кішфалю на Угорщинї стала ся сими днями сумна пригода. Цїле село збігло ся було дивити ся на весїлє найкрасшої в цїлій околици дївчини Анни Шандор, котра віддавала ся за Самійла Бодрома і мала того дня з ним повінчати ся. Весїльний похід був вже перед церквою. Гості весїльні позлазили з возів, украшених смеречиною, до котрих були запряжені конї, що мали в гривах позаплїтані ріжнобарвні стяжки: всї поставали в ряд і так приготовили ся відвести щасливу молоду пару аж до престола в церкви. Похід вже був пустив ся. Панна молода станула як-раз на

за кождим віддихом якийсь свистаючий голос. Єго брудний брунатний сурдут був розпятий а з одної кишенї виглядала коротка груба палка з оловяною головкою.

Джон Джірдльстон витягнув єї і замахнув ся нею по воздусї. — Менї здає ся, що я міг би нею і вола убити — сказав він.

— Лиш здалека від моєї голови! — відозвав ся Езра. Впрочім і ти, коли так стояв в сьвітлї від огню та вимахував палкою в своїй довгій руцї, виглядав далеко менше притягаючо як звичайно.

Джон Джірдльстон усьміхнув ся і вложив палку сплячому назад до кишенї. — Вставайте, Бурт — відозвав ся він і сїпнув єго за руку. — Вже пів до девятої.

Моряк схопив ся на рівні ноги і закляв, а відтак сів собі знову на крісло і пустив очи стовпом, як колиб не знав, де він обертає ся. Кинув очима на фляшку з боровичкою, котра була майже вже порожна і витягнув по ню руку з окликом, котрий був доказом, що він єї знову пізнав.

— А то я заспав — відозвав ся він грубим голосом. — Треба напити ся, щоби в головї зробило ся ясно. — Кажете, що вже пора до тої історії?

— Ми постарали ся о то, що она о девятій годинї буде на дворі коло сухого дуба.

— Ну, то ще єсть пів години часу — сказав на то Бурт гнївливо. — Не треба ще було мене будити.

— Булоби найлїпше, як би ми зараз вийшли. Може скорше прийти.

— Ну, то ходїть зі мною! — сказав моряк запинаючи сурдут на собі і обмотуючи собі шию дрантивою хусткою. — Хтож піде зі мною?

— Підемо оба — відповів Джон Джірдльстон рішучо. — Вам треба буде когось до помочи, щоби єї занести на шини.

— Бурт може то і сам зробити — відозвав ся на то Езра. Она не така тяжка.

Джірдльстон взяв сина на бік. — Не будь дурний, Езро — сказав він. — Не можемо преці спустити ся на того пяницю. Все мусить стати ся з як найбільшою осторожностию і старанностию, щоби не було слїду. Наша стара засада купецка єсть, допильнувати всего самому, а того треба і тут держати ся.

— То страшно! — сказав Езра і аж мороз пішов єму по тїлї. — Я би найлїпше рад, коби я з тим не мав нїякого дїла.

— Завтра рано, коли переконаєш ся, що фірма уратована і що нїхто не знає нїчого, будеш инакше думати. Він пішов. Не спускай єго з ока.

Оба вибігли на двір і застали Бурта перед дверми. На дворі була майже буря і дув студений вітер. Між деревами, з котрих листє вже було облетїло шуміло та шелестїло якось мелянхолїйно, а від часу до часу щось тріскало як би сухе гілє, що відломане спадало на землю. Хмари пересували ся попри місяць, так що иноді холодне чисте сріблаве сьвітло обливало темні дерева і старий монастир, підчас коли опісля знову все вкривала темнота. Крізь отверті двері добувала ся широка смуга сьвітла від лямпи в сїнех аж далеко на мураву. Ті три темні постаті з своїми довгими фантастичними тїнями виглядали в жовтавім сьвітлї якось дуже несамовито і як би якісь духи.

— А якої лїхтарні не возьмемо? — спитав Бурт.

— Нї, нї — відозвав ся Езра. — Можемо і так досить добре видїти. Не треба нам сьвітла.

— Я маю лїхтарню — сказав старий Джірдльстон. — Коли би треба, то можемо єї ужити. Але я гадаю, що нам би тепер пiти на свої місця. Могла би борше прийти, як ми того сподїваємо ся. Добре буде, коли так лишимо двері. Тогди буде видїти, що не має нїякої перешкоди.

— Сим разом ти за мало хитрий — сказав Езра. — Коли би двері так лишили ся, то виглядало би то на заставлену якусь лапку. Лїпше, коли замкнеш двері від компати, а двері від сїний лишиш трошки відхилені. То буде виглядати природнїйше. Буде гадати, що ти з Буртом в компатї.

— А деж Джеррокс і Ребека? — спитав Джірдльстон замикаючи двері, так як то Езра казав.

— Джеррокс єсть в своїй компатї. Тай Ребека без сумнїву також.

— Коли так, то все в порядку. Ходїть сюди Бурт. Сюди стежка.

Всї три пішли стежкою висипаною ріняками і почерез мокру траву зайшли аж на край гущавини.

— Ось тут сухий дуб — сказав Джірдльстон, коли перед ними показало ся якесь усхле дерево. Оно стояло трохи з боку від других, а під ним довкола пня не було того гущавника, який був між иншими деревами.

Бурт обійшов довкола дерева і придивив ся добре цїлому місцю, о скілько темнота на то дозваляла.

— Може би Вам придала ся лїхтарня? — спитав Джірдльстон.

— Не треба. Все добре. Вже знаю, як взяти ся до роботи. Ви оба можете станути собі поза деревами або де хочете, лиш щоби-сте не влїзли менї в дорогу. Помочи не треба менї нїякої. Коли Джім Бурт до чого бере ся, то він вже все зробить як потреба. Не потребує нїхто крутити ся коло него.

— Та ми й не думаємо крутити ся коло Вас — сказав Джірдльстон.

— Тим лїпше! — воркнув Бурт. — От видите, я положу ся за отсим дубом. Коли она відтак прийде, буде гадати, що єго ще нема і стане та буде чекати. Тогди я зайду з заду а відтак она й не буде знати, чи то не грім в ню вдарив.

— Знаменито! — відозвав ся Джон Джірдльстон; — знаменито! А ми тепер підемо на свої місця.

— Лиш дивіть ся, щоби відразу — сказав Езра. Щоби опісля не було криків. Я би все видержав лиш того нї.

порозі церковних дверий, коли нараз оглянула ся довкола, крикнула слабим голосом і впала нежива на землю. Удар серця зробив молодому еї житю наглий конець. Що там опісля діяло ся, годі описати. Молодий на вид труна своеї милої зійшов з розуму.

— **Змилосердив ся.** Сорок і один-лїтний робітник у Відни, якийсь Коблїґ, мусить видко дуже любити коти, бо коли оногди ішов через один з мостів на потоцї Віденцї, і зачув, що під мостом пищить якесь котя, не надумуючись довго, взяв ся его ратувати. Щоби дістати ся до глубокого і обмурованого русла потока, привязав він борзо шнур до поруча моста і спустив ся на нїм на долину. Але аж тепер бідачиско побачив, що шнур за короткий. бо до землї ще на один поверх далеко. Що тут дїяти! Висїти у воздусї годї, та й лїзти в гору вже не годен — отже скочив в долину і потовк ся та покалїчив ся при тім страшно. Зломив собі одну ногу в колїнї. в другій пірвав жили, набив собі богато ґузів, дістав сильного потрясеня нервів і обірвав щось в середині. Нещасливого не можна було видобути з потока, і треба аж було кликати сторожу пожарну, щоби его звідтам видобула.

— **Погода в цьвітни.** Фальб подає таку характеристику погоди в цьвітни: В сім місяци треба розріжнити пять різко від себе відділених фаз. Насамперед обильні опади в цїлій середній Европі. не великі снїги і досить низька температура. Відтак сухійше веремя без снїгу при нормальній теплотї. Опісля великі доощі, займаючі широкі простори; буде заносити ся на тучі, снїгу не буде. Теплота буде поволи спадати. Відтак настане досить сухе веремя при дуже низькій температурі і слабий опад сніговий. Наконець настане дуже висока температура, щораз частїйше будуть падати доощі але невеликі і будуть тучі. Проґноза Фальба після днів есть слїдуюча: Від 1 до 10 цьвітня будуть доощі лиш в перших днях досить великі і на більші простори. але у Франциї і в Австриї будуть довгі зливи. Опад снїгу буде загально збільшати ся. Температура буде зразу нормальна, але опісля спаде значно низше пересїчної. День 4 цьвітня есть критичним другого ряду. — Ну, побачимо. чи Фальб правду каже. Нинїшний бодай перший день цьвітня перечить пророцтву Фальба, бодай у Львові, де дуже красний день. Але може то Фальб з своїх приклонників, або місяць цьвітень з Фальба хотів зажартувати і здурити когось як то звичайно роблять Нїмцї того дня.

— **Померла** Сидонїя Балкевичева. вдова по о. Михайлї Балкевичу, б. пароху в Баличах подорожних, дня 23-го с. м. в Болехові, в 54-ім роцї житя.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Прага 1 цьвітня. По вічи социяльно-демократичних робітників переходили улицями міста товпи, видаючи оклики за заведенем загального права голосованя. Поліция розігнала демонстрантів і арештувала при тім кілька осіб.

Білгород 1 цьвітня. В політичних кругах говорять, що разом зі зміною конституциї буде управильнена і справа наслїдства престола в Сербії, так щоби і женщини мали право засїдати на престолї.

Париж 1 цьвітня. В Барцельонї прийшло вчера до великих антиклерикальних демонстраций. Жандармерия зробила лад в місті, арештуючи кільканайцять осіб.

Петербург 1 цьвітня. Трибунал засудив Карповича за убийство міністра Боґолєпова на 20 лїт примусових робіт.

Надіслане.

— Ви би чей найлїпше могли знати, яка у мене рука — сказав Бурт і усьміхнув ся погано, чого однакож его товариші не добачили.— Як би у Вас не така дїдьчо тверда голова, то Вас би тут тепер не було.

Езра мимо волї помацав ся рукою по давній близнї. — Я гадаю, що такої вистане! — сказав він і відступив ся разом з батьком. Оба станули собі відтак поза якимись деревами може на трийцять метрів далеко. Бурт присів з палкою в руцї поза сухим дубом і ждав на свою жертву.

Езра, що звичайно був відважний і сьмілий аж до шалености, стратив був зовсім відвагу і аж дзвонив зубами зі страху. Але его батько був як звичайно холоднокровний і мов би без чувства.

— Зараз буде девята — шепнув Езра.

— За десять мінут — сказав тамтой другий подивившись серед темноти на свій великий, золотий хронометер.

— А що буде, коли не прийде?

— Треба буде иншого способу, щоби еї звабити.

З того місця, де они стояли, видко було цїлу прайері. Не могла так вийти, щоби еї нїхто не видів. Попад дверми було довге вузке вікно, що осьвічувало сходи. Туди споглядали Джірдльстон і его син, бо знали, що можна було видіти дївчину, коли би ішла сходами в долину. Аж ось побачили, що слабе сьвітло, яке крізь то вікно було видко, нараз потахло і зараз по тім знову показало ся.

То она як-раз туди переходила!

Шелесть!

В тій же хвили хтось отворив тихцем двері. Ще раз розлила ся жовтава смуга сьвітла по мураві майже аж до того місця, де були присїли заговірники, а посеред того сьвітла показала ся якась постать, постать якоїсь дівчини. Навіть на ту віддаль могли они розпізнати перлово сїрий плащ, який звичайно носила і еї чепурний капелюшок. Уста завинула собі шалем, щоби заслонити ся від спльного вітру. Постояла мінуту або й довше та споглядала в темряву ночи, як би не знала, що робити, чи іти дальше, чи вернути ся. Відтак скорим наглим рухом замкнула двері за собою. Сьвітло щезло, але они знали, що дівчина вийшла з дому і що прийде на умовлене місце.

Їм здавало ся вічностию, заким почули еї кроки. Підходила дуже поволи щораз близше, ставлячи осторожно ноги, як би бояла ся, щоби не упасти або не покалїчити ся в темнотї. Раз чи два рази пристанула, очевидно длятого, щоби роздивити ся де єсть. В тій хвили випирнув місяць зпоза хмар і они побачили еї темну постать досить близько коло себе. При сьвітлі місяця побачила она сухий дуб і пустилась борзо до него. Коли доходила, виділа з очевидним вдоволенем, що она перша приходить на умовлене місце, бо вже не спішила ся, лиш ішла поволи, як звичайно люди, що мусять чекати. Хмари заслонили знову місяць і сьвітло стало слабше.

— Я еї все це виджу — шепнув Езра взявши з великого роздразненя свого батька за руку.

Старий не сказав на то нїчого, лиш напружав очи і старав ся всіми силами пропикнути темноту.

— Она там трохи з боку коло дуба — сказав молодий купець показуючи дрожачим пальцем в ту сторону. — Ще не досить близько, ще не може еї досягнути.

— Тепер вийшла з тїни — сказав старий хрипливо. — Видиш, як він там суне ся по земли?

— Виджу его — відповів тамтой другий таким самим придушеним, глухим голосом. — Тепер станув і стоїть; тепер іде дальше! Господи, станув як-раз поза нею. Она дивить ся в противну сторону.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп.	особ	День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·35	„ Іцкан. Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

посп.	особ	Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова. Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ	День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5 55		„ Чернівців

посп.	особ	Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.23	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·4	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає. Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)